

مناسبت‌های ماه رجب

ماه رجب بسیار پر خاطره و بیاد ماندنی است. ایام ولادت امامان (ع) و بعثت پیامبر (ع) از یک سو، و مرگ چند تن از دشمنان معروف اهل بیت (ع) از سوی دیگر، خبرهای خوشی است که این ماه را قرین سرور ساخته است. شهادت معصومین (ع) و چند نفر از یاران با وفای ایشان نیز روزهای حزن آل محمد (ص) در این ماه است.

در روزهای 1، 2، 3، 10، 12، 13، 14، 15، 16، 17، 18، 22، 23، 24، 25، 26، 27، 28، 29، ماه رجب خاطره‌هایی تازه می‌شود که نیلا به مرور آنها می‌پردازیم.

ولادت امیر المومنین (ع) امام باقر (ع) امام جواد (ع) امام علی النقی (ع) و حضرت علی اصغر (ع) برکات متواصلی است که در این ماه نازل شده است. بعثت پیامبر (ص)، خروج از شعب ابی طالب (ع) و اعطای فدک به حضرت زهرا (س) خبرهایی هستند که از بعد اعتقادی اهمیت ویژه‌ای دارند. مرگ معاویه و مامون و معتمد عباسی نیز ایام شادی برای دوستان اهل بیتند.

شهادت حضرت زهرا (س) به قولی، و نیز شهادت امام صادق (ع) و امام موسی بن جعفر (ع) و امام هادی (ع) روزهای اشک و حزن در این ماه‌اند. وفات حضرت زینب (س)، حضرت ابو طالب (ع)، حضرت خدیجه (س)، ابراهیم فرزند پیامبر (ص)، و نجاشی پادشاه حبشه خبرهای حزن‌آور این ماه به شمار می‌آیند. همچنین حمله به امام مجتبی (ع) در مدائن و خروج امام حسین (ع) از مدینه به سوی مکه دو خبر مهم این ماه است.

اولین اقامه نماز در اسلام، هجرت مسلمانان به حبشه و بازگشت آنان، تغییر قبله، فتح خیبر به دست امیر المومنین (ع)، غزوه نخله، ورود امیر المومنین (ع) به کوفه، اولین خطبه امیر المومنین (ع) در مسجد کوفه، اول خلافت شوم یزید، فرار ابوبکر و عمر در جنگ خیبر صفحات دیگری از تاریخ اسلام‌اند که در ماه رجب رخ داده است.

فضیلت و اهمیت ماه رجب

پیامبر خدا (صلی الله علیه وآله) می‌فرماید: رجب، «شهر الله الأصم» است؛ و بدان سبب آن را «اصم» نامیدند که هیچ ماهی به پایه عظمت آن نمی‌رسد؛ مردم زمان جاهلیت به رجب حرمت می‌نهادند و آنگاه که اسلام درخشیدن گرفت، بر حرمت آن افزود. بدانید که رجب، ماه خدا شعبان، ماه من و رمضان، ماه امت من است پس هرکس يك روز از رجب را روزه بدارد، مستحق رضوان الهی گردد و روزه اش غضب الهی را خاموش کند و خداوند دری از درهای جهنم را بر او ببندد. اگر کسی به اندازه تمام زمین طلا انفاق کند، برتر از روزه يك روز آن نخواهد بود... هرگاه شب شود، دعایش مستجاب خواهد بود؛ یا در دنیا به او عطا خواهد شد و یا برای آخرت او ذخیره می‌شود... حضرت رسول خدا (صلی الله علیه وآله) سپس ثواب دو، سه، چهار، پنج، تا سی روز، روزه ماه رجب را تك تك با توضیح کامل بیان فرمود.

در همین زمینه امام کاظم (علیه السلام) می‌فرماید: رجب، نام نهری در بهشت است که از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر است؛ بنابراین هرکس يك روز از ماه رجب را روزه بدارد، خداوند از آن نهر به او خواهد نوشاند.

همچنین آن حضرت در روایت دیگری می‌فرماید: رجب، ماه عظیمی است که خداوند، اعمال نیک را در آن چند برابر می‌فرماید و گناهان را در آن محو می‌کند. پس هرکس يك روز از ماه رجب را روزه بگیرد، به اندازه مسیر يك سال از جهنم دور و هرکس سه روز از آن ماه را روزه بدارد، بهشت بر او واجب می‌شود.

اسوه اهل معرفت و عبادت، مرحوم سیدین طاوس در مورد افرادی که قبل از اسلام در دوره جاهلیت، مورد ظلم و ستم دیگران قرار گرفتند اما به انتظار ماه رجب نشستند و در آن ماه پربرکت، خدای را بخواندند و حضرت حق، دعایشان را مستجاب فرمود و بلا و گرفتاری را از آنها بگرداند، چند داستان نقل کرده است که ما یکی از آن ها را در اینجا می آوریم: شخصی، گذارش به مردی افتاد که نابینا، بیمار و خانه نشین شده بود. او از دیگران پرسید: چرا این بیمار گرفتار، از خدای متعال عاقبت نمی خواهد؟ به او پاسخ دادند آیا او را نمی شناسی؟ او به نفرین شخصی به نام «عیاض» گرفتار شده است.

او گفت: عیاض را فراخوانید تا ماجرای این مرد نابینا را برای ما بازگوید. وقتی عیاض آمد به او گفت: داستان پسران «ضیعا» را که این مرد از جمع آنهاست برای ما بگو؛ عیاض گفت: این داستان از داستان های دوره جاهلیت است؛ و من دوست ندارم پس از آمدن اسلام، دیگر آن را بازگویم. آن شخص گفت: شایسته است که آن را برای ما بازگویی. عیاض گفت: پسران ضیعا، ده نفر بودند و خواهری داشتند که همسر من بود. آنان با من درگیر شدند و همسر من را از من جدا کردند. من هرچه آنان را به خداوند سوگند دادم و احترام خویشی و قرابت را یادآوری کردم، فایده ای نبخشید. من صبر کردم تا ماه رجب، این ماه محترم الهی فرا رسید و آنگاه دست به دعا برداشتم و با حال خستگی و درماندگی خدای را بخواندم و تقاضا کردم که همه شان نابود و یکی شان نابینا و زمین گیر شود. خدای متعال دعایم را مستجاب فرمود و همه شان نابود شدند جز این مرد، که نابینا و خانه نشین شده است.

باری در کرامت و فضیلت این ماه، حضرت امام صادق(علیه السلام) نیز می فرماید: آن گاه که قیامت برپا شود، منادی الهی فریاد زند: «این الرجیبون؟»؛ کجایند آنانکه ماه رجب را گرامی داشتند و از آن، بهره ها بردند؟ از آن انبوه جمعیت، گروهی برخیزند که نور جمالشان محشر را روشن کند. بر سر آنان تاج های شاهی که مرصع به درّ و یاقوت است، قرار دارد و در طرف راست هرنفر از آنان هزار فرشته، در سمت چپ نیز هزار فرشته به او کرامت و تعظیم الهی را تبریک گویند. از جانب الهی ندا آید: بندگان و کنیزانم، به عزت و جلال سوگند، شما را جای و مقام گرامی و عطایای فراوان دهم و شما را در جایی جای دهم که از زیر آن نهرها جاری است و شما در آن جاوید خواهید بود زیرا شما داوطلبانه برای من در ماهی که من بزرگش داشتم روزه گرفتید. سپس، خطاب به فرشتگان فرماید: فرشتگان من! بندگان و کنیزان را به بهشت داخل کنید. در اینجا حضرت صادق(علیه السلام) فرمود: این پاداش، برای کسی است که گرچه يك روز از اول یا وسط یا آخر ماه رجب را روزه بدارد.

پیامبر گرامی ما در بیان عظمت و اهمیت ماه رجب می فرماید: خدای متعال، در آسمان هفتم، فرشته ای به نام «داعی» قرار داده است. هرگاه ماه رجب فرا رسد، آن فرشته دعوت کننده، هرشب تا به صبح گوید: خوشا به حال کسانی که به ذکر الهی مشغولند؛ خوشا به حال کسانی که با میل و رغبت تمام، رو به سوی درگاه خدا آرند. و خداوند می فرماید: من همنشین کسی هستم که با من همنشین باشد، و مطیع کسی هستم که فرمان مرا ببرد و آمرزنده ام کسی را که از من طلب آمرزش کند. این ماه رجب ماه من، بنده هم بنده من، و رحمت هم از آن من است؛ هرکس مرا در این ماه بخواند، پاسخ مثبت دهم؛ و هرکس از من چیزی بخواهد، به او عطا کنم؛ و هرکس از من هدایت جوید، هدایتش کنم.

من این ماه را وسیله ارتباط بین خود و بندگانم قرار داده ام پس هرکس به آن چنگ زند، به من می رسد.

گرچه تمام ماه رجب، نزد خداوند و اولیاء گرامیش عزیز و ارجمند است لیکن برخی از اوقات آن، فضیلت ویژه ای دارد؛ مثلا اولین شب جمعه ماه رجب، دارای امتیازی بزرگ است. پیامبر اسلام(صلی الله علیه وآله) می فرماید: از اولین شب جمعه ماه رجب غافل نشوید؛ فرشتگان آن را «لیلة الرغائب» می نامند. چرا که وقتی يك سوم از شب گذشت، هیچ فرشته ای نیست مگر اینکه در کنار کعبه مشرفه آید؛ آنگاه خداوند نظر مرحمت به آنان کند و فرماید: فرشتگانم! هرچه خواهید از من بخواهید. فرشتگان گویند: بارالها حاجت و خواسته ما آن است که روزه داران ماه رجب را بیامرزی؛ خداوند متعال فرماید: آمرزیدم.

یکی از کارهای مهم و شایسته در ماه رجب، کمک به مستمندان است. امام صادق(علیه السلام) از پدران گرامیش از امام علی(علیه السلام) نقل می کند که آن حضرت فرمود:...هرکس به خاطر خدا در ماه رجب صدقه بدهد، خداوند وی را آنچنان اکرام فرماید که نه چشمی دیده و نه گوشی شنیده و نه بر قلب انسانی خطور کرده باشد.

در بیان فضیلت ماه رجب، به همین چند حدیث شریف بسنده می کنیم و می گوئیم: اگر هیچ حادثه ای در ماه رجب رخ نمی داد، باز هم رجب ارزش خاص و ویژگی استثنائی خود را داشت؛ لیکن حوادثی در آن به وقوع پیوسته است که مهمترین آن، در روز بیست و هفتم این ماه است؛ چرا که آخرین پیامبر برگزیده الهی حضرت محمد(صلی الله علیه وآله) در این روز از جانب خدای متعال مأمور هدایت مردم و ابلاغ هدایت و رسالت الهی گردید.

بندگان صالح و آگاه الهی، ماه رجب و شعبان را به عنوان زمینه و مقدمه ای جهت کسب آمادگی برای درك درست و شایسته ماه مبارك رمضان به حساب می آورند. خوشبختانه هم اکنون در برخی از شهرهای کشور عزیزمان ایران، اهل عبادت و معرفت دو برنامه دارند و آن ها را با هم اجرا می کنند: یکی «اعتکاف» که دستور اکید اسلام است با احکام و دستورات ویژه اش و دیگری برنامه ای به نام عمل ام داود، دستوری که از حضرت امام صادق(علیه السلام) به ما رسیده است.

برای آگاهی از برنامه ها و عبادات و دعاهای این ماه به کتب ادعیه چون «مفاتیح الجنان»، «اقبال الأعمال» و غیره مراجعه کنید.

اعمال مشترك روزهاي ماه رجب

بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه وآله روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت به آن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرامست و رجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امت من است کسی که يك روز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که هر که یکروز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور شود و هر که سه روز از آنرا روزه دارد بهشت او را واجب گردد و ایضاً فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر هر که یکروز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرموده که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در این ماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است و رجب را أصب می گویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته می شود پس بسیار بگوئید: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ، و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارك آن حضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته ای در این ماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمی داند بدرستی که این ماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آنرا عظیم نموده و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ اگر در باقیمانده اینماه روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه داران آن فایز می گردم فرمود ای سالم هر که یکروز از آخر این ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سگرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر این ماه روزه دارد بر صراط باسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر این ماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آنروز و برات بیزاری از آتش

جهنم به او عطا کنند و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده که اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آن را دریابد:

سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ، سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ.

اعمال مشترکه ماه رجب

اول آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غره رجب خواند:

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ، لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ، وَجَوَابٌ عَتِيدٌ، اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدِكَ الصَّادِقَةَ، وَأَيَادِكَ الْفَاضِلَةَ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةَ، فَاسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

دویم بخواند این دعا

راکه حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب می خواندند

خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ، وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ، وَضَاعَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَّا بِكَ، وَأَجْدَبَ الْمُتَنَجِّعُونَ إِلَّا مَنْ انْتَجَعَ فَضْلَكَ، بِإِذْنِكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاعِبِينَ، وَخَيْرُكَ مَبْدُولٌ لِلطَّالِبِينَ، وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ، وَنَيْلُكَ مُنَاجٍ لِلْأَمْلِينَ، وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ، وَجِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ، عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ، وَسَبِيلُكَ الْإِيقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ، اللَّهُمَّ فَاهِدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ، وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ، وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ، وَاعْزِلْنِي يَوْمَ الدِّينِ

سیم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ، وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ، وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَأَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ، أَنْتَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ وَأَنَا الْعَبْدُ الدَّلِيلُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأْمُنْ بِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِي، وَبِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي، وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِي يَا قَوِيَّ يَا عَزِيزُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَكَافِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مؤلف گوید: که سید بن طاووس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده و از روایت او ظاهر می شود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات می توان خواند چهارم و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخواند در هر روز این دعا را

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ السَّابِغَةِ، وَالْأَلَاءِ الْوَاظِعَةِ، وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ، وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ، وَالنِّعَمِ الْجَسِيمَةِ، وَالْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ، وَالْأَيَادِي الْجَمِيلَةَ، وَالْعَطَايَا الْجَزِيلَةَ، يَا مَنْ لَا يُنْعَتُ بِتَمَثِيلٍ، وَلَا يَمْتَلُ بِنَظِيرٍ، وَلَا يُغْلَبُ بِظَهِيرٍ، يَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقًا، وَأَلْهَمَ فَاظِقًا، وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ، وَعَلَا فَارْتَفَعَ، وَقَدَّرَ فَاحْسَنَ، وَصَوَّرَ فَاتَّقَنَ، وَاحْتَجَّ فَابْلَغَ، وَأَنْعَمَ فَاسْتَبَعَ، وَأَعْطَى فَاجْرَلَ، وَمَنْحَ فَافْضَلَ، يَا مَنْ سَمَا فِي الْعِزِّ فَفَاتَ تَوَاطَرَ الْأَبْصَارِ، وَدَنَا فِي اللَّطْفِ فَجَارَ هَوَاجِسَ الْأَفْكَارِ، يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْكِ فَلَا نِدَاءَ لَهُ فِي

مَلَكُوتِ سُلْطَانِيهِ، وَتَفَرَّدَ بِالْأَلَاءِ وَالْكَبْرِيَاءِ فَلَا ضِدَّ لَهُ فِي جَبْرُوتِ شَأْنِهِ، يَا مَنْ حَارَتْ فِي كِبْرِيَاءِ هَيْبَتِهِ دَقَائِقُ أَطَافِ
 الْأَوْهَامِ، وَأُنْحَسَرَتْ دُونَ إِدْرَاكِ عَظَمَتِهِ خَطَايِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ، يَا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهَ لِهَيْبَتِهِ، وَخَضَعَتِ الرِّقَابُ لِعَظَمَتِهِ،
 وَوَجَلَّتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِيفَتِهِ، أَسْأَلُكَ بِهَذِهِ الْمُدْحَةِ الَّتِي لَا تَتَّبَعِي إِلَّا لَكَ وَبِمَا آوَيْتَ بِهِ عَلَيَّ نَفْسِكَ لِإِدَاعِكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ،
 وَبِمَا ضَمِنْتَ الْإِجَابَةَ فِيهِ عَلَيَّ نَفْسِكَ لِلدَّاعِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ، وَأَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَأَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيْنِ،
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَأَقْسِمُ لِي فِي شَهْرِنَا هَذَا خَيْرَ مَا قَسَمْتَ، وَاخْتِمَ لِي فِي قَضَائِكَ خَيْرَ مَا
 حَتَمْتَ، وَاخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فِيمَنْ حَتَمْتَ، وَأَخِينِي مَا أَخَيَّنْتَنِي مَوْفُورًا، وَأَمْتِنِي مَسْرُورًا وَمَغْفُورًا، وَتَوَلَّ أَنْتَ نَجَاتِي مِنْ
 مُسَائِلَةِ الْبُرْزَخِ، وَادْرَأْ عَنِّي مُنْكَرًا وَتَكْبِيرًا، وَارْ عَيْنِي مُبَشِّرًا وَبَشِيرًا، وَاجْعَلْ لِي إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ مَصِيرًا، وَعَيْشًا
 قَرِيرًا، وَمُلْكًا كَبِيرًا، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا.

مؤلف گوید: که این دعائی است که در مسجد صنععه نیز خوانده میشود

پنجم شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید (رض) این
 توفیق شریف بخوان در هر روز از ایام رجب:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وُلَاةُ أَمْرِكَ، الْمَأْمُونُونَ عَلَيَّ سِرِّكَ، الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ، الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ،
 الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ، أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيئَتِكَ، فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ، وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِكَ وَآيَاتِكَ، وَمَقَامَاتِكَ الَّتِي
 لَا تَعْطِيلُ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ، لَا فَرْقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ، فَتَقَهَا وَرَتَقَهَا بِيَدِكَ، بَدُوها مِنْكَ
 وَعَوْدُهَا إِلَيْكَ أَغْضَادًا وَأَشْهَادًا وَمَنَاةً وَأَدْوَادًا، وَحَفَظَةً وَرُؤَادًا، فِيهِمْ مَلَأْتَ سَمَانِكَ وَأَرْضَكَ، حَتَّى ظَهَرَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
 فَبِذَلِكَ أَسْأَلُكَ، وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَبِمَقَامَاتِكَ وَعِلَامَاتِكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَزِيدَنِي إِيْمَانًا وَتَنْبِيئًا يَا بَاطِنًا
 فِي ظُهُورِهِ، وَظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ وَمَكْنُونِهِ، يَا مُفَرِّقًا بَيْنَ النُّورِ وَالذُّجُورِ، يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِ، وَمَعْرُوفًا بِغَيْرِ شَيْءٍ، حَادًّا كُلَّ
 مَخْرُودٍ، وَشَاهِدًا كُلَّ مُشْهُودٍ، وَمُوجِدًا كُلَّ مَوْجُودٍ، وَمُخْصِيًا كُلَّ مَعْدُودٍ، وَفَاعِدًا كُلَّ مَفْقُودٍ، لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ، أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ
 وَالْجُودِ، يَا مَنْ لَا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ، وَلَا يُؤَيَّنُ بِأَيِّنٍ، يَا مُحْتَجِبًا عَنِ كُلِّ عَيْنٍ، يَا دَيْمُومًا يَا قَيُومًا، وَعَالِمًا كُلَّ مَعْلُومٍ، صَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَعَلَى عِبَادِكَ الْمُتَنْجِبِينَ، وَبَشْرِكَ الْوَالِدِينَ، وَمَلَائِكَتِكَ الْمُفَرِّبِينَ وَالْبُهَمِ الصَّاقِينَ الْحَاقِينَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي
 شَهْرِنَا هَذَا الْمُرْجَبِ الْمُكْرَمِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرَمِ، وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْفَيْسَمَ، وَأَبْرُرْ لَنَا فِيهِ الْفَيْسَمَ،
 بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ، وَاغْوَرْنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا
 نَعْلَمُ، وَاعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرِ الْعِصْمِ، وَكُنْفِنَا كَوَافِي قَدْرِكَ، وَأَمْنُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظْرِكَ، وَلَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ، وَلَا تَعْنَعْنَا مِنْ
 خَيْرِكَ، وَبَارِكْ لَنَا فِيهَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا، وَأَصْلِحْ لَنَا حَيَاتِنَا أَسْرَارِنَا، وَأَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ، وَأَسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيْمَانِ، وَبَلِّغْنَا
 شَهْرَ الصِّيَامِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ، وَالْأَعْوَامِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

ششم و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ ابو القاسم (رض) این دعاء در ایام رجب:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودِينَ فِي رَجَبٍ، مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُتَنْجِبِ، وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ
 الْقُرْبِ يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طَلِبٌ، وَفِيهِ لَدَيْهِ رُغْبٌ، أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْقَعْتَهُ ذُنُوبُهُ، وَأَوْتَقْتَهُ عُيُوبُهُ، فَطَالَ
 عَلَيَّ الْخَطَايَا ذُنُوبُهُ، وَمِنَ الرِّزَايَا خُطُوبُهُ، يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْأُوبَةِ، وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحُوبَةِ، وَمِنَ النَّارِ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي، وَالْعَفْوَ
 عَمَّا فِي رِيقَتِي، فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمَ أَمَلِهِ وَثَقَّتْهُ، اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُتَنَبِّهِ أَنْ تَتَعَمَّدَنِي فِي
 هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ، وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ، وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ، إِلَى نُزُولِ الْحَافِرَةِ، وَمَحَلِّ الْأَجْرَةِ، وَمَا هِيَ إِلَيْهِ
 صَائِرَةٌ،

هفتم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابوالقاسم حسین بن روح (رض) که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه
 السلام است که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب به این زیارت می گوئی چون
 داخل شدی:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْهَدْنَا مَشْهَدَ أَوْلِيَائِهِ فِي رَجَبٍ، وَأَوْجَبَ عَلَيْنَا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدَّ وَجَبَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُتَّجِبِ، وَعَلَى أَوْصِيَائِهِ الْحُجُبِ، اللَّهُمَّ فَكَمَا أَشْهَدْنَا مَشْهَدَهُمْ، فَأَنْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ، وَأُورِدْنَا مَوْرِدَهُمْ، غَيْرَ مُحَلِّينَ عَنْ وَرْدِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ وَالْخُلْدِ، وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ إِنِّي [قَدْ] قَصَدْتُكَ وَأَعْتَمَدْتُكَ بِمَسْئَلَتِي وَحَاجَتِي، وَهِيَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَالْمَقْرُ مَعَكُمْ فِي دَارِ الْقَرَارِ، مَعَ شَيْعَتِكُمُ الْأَبْرَارِ، وَالسَّلَامَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، أَنَا سَائِلُكُمْ وَأَمْلُكُمْ فِيهَا إِلَيْكُمْ، التَّفْوِیضُ، وَعَلَيْكُمْ التَّفْوِیضُ فَبِكُمْ يُجْبَرُ الْمَهْبِیضُ، وَيُسْفَى الْمَرِیضُ، وَمَا تَزَادُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَغِیضُ، إِنِّي بِسِرِّكُمْ مُؤْمِنٌ، وَلِقَوْلِكُمْ مُسْلِمٌ، وَعَلَى اللَّهِ بِكُمْ مُفْسِمٌ فِي رَجْعِي بِحَوَائِجِي، وَقَضَائِهَا وَإِمْضَائِهَا وَإِنْجَاحِهَا وَإِبْرَاجِهَا، وَبِشَوْنِي أَدْبِكُمْ وَصَلَاحِهَا، وَالسَّلَامَ عَلَيْكُمْ سَلَامَ مُودَعٍ، وَلَكُمْ حَوَائِجَهُ مُودِعٍ، يَسْئَلُ اللَّهُ إِلَيْكُمْ الْمَرْجِعَ، وَسَعِيَهُ إِلَيْكُمْ غَيْرُ مُنْقَطِعٍ، وَأَنْ يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرَ مَرْجِعٍ إِلَى جَنَابِ مُمْرَعٍ، وَخَفِضِ مُوسِعٍ، وَدَعَاةٍ وَمَهَلٍ إِلَى حِينِ الْأَجْلِ، وَخَيْرِ مَصِيرٍ وَمَحَلٍّ فِي النَّعِيمِ الْأَزَلِّ وَالْعَيْشِ الْمُفْتَنِّ، وَدَوَامِ الْأُكْلِ، وَشَرْبِ الرَّحِيقِ، وَالسَّلْسَلِ وَعَلٍ وَنَهْلٍ، لَا سَامَ مِنْهُ وَلَا مَلَلٌ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحْيَاتُهُ عَلَيْكُمْ حَتَّى الْعُودِ إِلَى حَضْرَتِكُمْ، وَالْفُوزِ فِي كَرَّتِكُمْ، وَالْحَشْرِ فِي زُمَرَتِكُمْ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ، وَصَلَوَاتُهُ وَتَحْيَاتُهُ، وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

هشتم سید بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف به سجّاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم این ماه رجب است تعلیم بنما مرا دعای تو در آن که حق تعالی مرابه آن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بگو در هر روز از رجب در صبح و شام و در عقب نمازهای روز و شب

يَا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ، وَأَمَنْ سَخَطُهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ، يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ، يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ، يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً، أَعْطِنِي بِمَسْئَلَتِي إِيَّاكَ، جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ، وَأَصْرِفْ عَنِّي بِمَسْئَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا، وَشَرِّ الْآخِرَةِ، فَإِنَّهُ غَيْرُ مُنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَ، وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ

راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را به حال التجا و تضرع به حرکت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از این:

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا ذَا النُّعْمَاءِ وَالْجُودِ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالطُّوْلِ، حَرِّمُ شَيْئِي عَلَى النَّارِ،

نهم از حضرت رسول صلی الله علیه وآله روایت شده که هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَخْتَمُ كُنْتُ خْتَمُ فَرَمَايِدِ حَقِّ تَعَالَى بِرَأْيِ أَوْ بِرَحْمَتِ وَ مَغْفِرَتِ وَ كَسِيكِهِ چهل صد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید

دهم و نیز از آنحضرت مروی است که کسیکه بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بنویسد خداوند عَزَّ وَجَلَّ برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت

یازدهم روایت است کسی که در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسون نیز هفتاد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَ چُونِ تَمَامِ كَرْدِ دَسْتَهَا رَا بَلَنْدِ كُنْدِ وَ بَكُويدِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ ثُبَّ عَلَيَّ بِسِ اَكْرَ دَرِ مَاهِ رَجَبِ بِمِيرِدِ خُدا اَزِ اَوْ راضی باشد و آتش او را مس نکند به برکت رجب دوازدهم در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْآثَامِ تا خداوند رحمان او را بیمارزد

سیزدهم سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه وآله نقل کرده برای خواندن قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب و نیز روایت کرده که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخواند برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند

چهاردهم سید روایت کرده که هر که در ماه رجب يك روز روزه بدارد و چهار رکعت نماز گذارد بخواند در رکعت اول صد مرتبه آية الكرسي و در رکعت دوم دویست مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند یا دیده شود برای او

پانزدهم و نیز سیّد روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند مابین ظهر و عصر بخواند در هر رکعتی حمد يك مرتبه و آیه الکرسی هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ پنج مرتبه پس ده مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ بِنُورِ حَقِّ تَعَالَى برای او از روزیکه این نماز را گذارده تا روزی که بمیرد هر روزی هزار حسنه و عطا فرماید او را به هر آیه ای که خوانده شهری در بهشت از یاقوت سرخ و به هر حرفی قصری در بهشت از دُرّ سفید و تزویج فرماید او را حور العین و راضی شود از او بغير سخط و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او به سعادت و مغفرت «الخبر».

شانزدهم سه روز از این ماه را که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده هر که در یکی از ماه های حرام این سه روز را روزه بدارد حقّ تعالی برای او ثواب نهصد سال عبادت بنویسد

هفدهم در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند به این طریق که در هر شب آن دو رکعت بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد يك مرتبه و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ سه مرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ يك مرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلِيَهُ الْمَصِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ وَآلِهِ وَبَكِّشْ دَسْتَهَا رَا بصورت خود. از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که کسی که این عمل را بجا آورد حقّ تعالی دعای او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حجّ و شصت عمره به او عطا فرماید

هیجدهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است کسی که در يك شب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ در دو رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته در راه خدا و حقّ تعالی در بهشت صد قصر به او مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام

نوزدهم و نیز از آن حضرت مرویست که هر که در يك شب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ یکمرتبه و توحید سه مرتبه بیاورد حقّ تعالی هر گناهی که کرده «الخبر».

بیستم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه هر يك از حمد و آیه الکرسی و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهارصد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ خداوند تعالی گناهانش را بیاورد اگر چه بعدد قطره های باران و برگ درختان و کف دریاها باشد «الخبر» و نیز علامه مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وارد شده است و بدان که شب جمعه اول ماه رجب را لیلۃ الرّغائب می گویند و از برای آن عملی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده با فضیلت بسیار که سیّد در اقبال و علامه در اجازه بنی زهره نقل کرده اند از جمله فضیلت او آنکه گناهان بسیار بسبب او آمرزیده شود و آنکه هر که این نماز را بگذارد چون شب اول قبر او شود حقّ تعالی بفرستد ثواب این نماز را بسوی او به نیکوتر صورتی با روی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس با وی گوید ای حبیب من بشارت باد تو را که نجات یافتی از هر شدت و سختی گوید تو کیستی بخدا سوگند که من روئی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی شیرینتر از کلام تو نشنیده ام و بوئی بهتر از بوی تو نبودیم گوید من ثواب آن نماز که در فلان شب از فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمدم امشب بنزد تو تا حقّ تو را ادا کنم و مونس تنهایی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صور دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال باش که خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنان است که روز پنجشنبه اول آن ماه را روزه میداری چون شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز می گذاری هر دو رکعت به يك سلام و در هر رکعت از آن يك مرتبه حمد و سه مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ و دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ می خوانی و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه می گوئی اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ وَعَلَى آلِهِ پس به سجده می روی و هفتاد

مرتبه می گوئی سُبُوْحُ قُدُوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس سر از سجده بر میداری و هفتاد مرتبه می گوئی رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ پس باز به سجده می روی و هفتاد مرتبه می گوئی سُبُوْحُ قُدُوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس حاجت خود را می طلبی که انشاءالله برآورده خواهد شد

و بدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوبست و اختصاصی دارد چنانچه عمره در این ماه فضیلت دارد و روایت شده که تالی حجّ است در فضیلت و منقول است که جناب علی بن الحسین علیه السلام مُعْتَمِر شده بود در ماه رجب و شبانه روز نماز در نزد کعبه می گذاشت و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آن حضرت شنیده می شد که در سجده می گفت: عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عِبْدِكَ فَاِيْحَسُنِ الْعَفُوْ مِنْ عِنْدِكَ.

اعمال مخصوص هر روز از روزهای ماه رجب

شب و روز اول شب سیزدهم روز سیزدهم شب نیمه رجب
روز نیمه رجب شب بیست و هفتم روز بیست و هفتم روز آخر ماه

شب اول

شب شریفی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون هلال را ببیند بگوید:

اَللّٰهُمَّ اَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ، رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ، و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چون هلال رجب را می دید می گفت: اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ، وَيَلْغِنَا شَهْرَ رَمَضَانَ، وَاَعِنَّا عَلَي الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَحِفْظِ اللِّسَانِ، وَغَضِّ الْبَصَرِ، وَلَا تَجْعَلْ حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوعَ وَالْعَطَشَ، * دویم غسل کند چنانکه بعضی از علماء فرموده اند: از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که هر که درک کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزیکه از مادر متولد شده سیم زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را چهارم بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بحمد و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولادش و از عذاب قبر در پناه باشد و از صراط بیحساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حَمْدٌ وَاَلَمْ نَشْرُحْ يَكْ مرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دویم حَمْدٌ وَاَلَمْ نَشْرُحْ و توحید و مُعَوِّذَتَيْنِ را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا اِلهَ اِلَّا اللهُ بگویند و سی مرتبه صَلَوَاتِ بفرستند تا حق تعالی گناهان او را بپارزد مانند روزیکه از مادر متولد شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ يَكْ مرتبه و توحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح منهج ذکر نموده فرموده ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابوالختری و هب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیرالمؤمنین علیهم السلام که آنحضرت را خوش می آمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را به

عبادت و آن چهار شب: شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد علیه السلام که فرمود مستحَب است که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول رجب بعد از عشاء آخره: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاتِّكَ مَلِكٌ وَأَتَّكَ عَلَى كَلْبِي ۖ مُتَّقِرٌ، وَأَتَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرِ يَكُونُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي لِيُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتِي، اللَّهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَالْأَيْمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، أَنْجِحْ طَلِبَتِي بِسْ سُؤَالِ كُنْ حَاجَتِكَ رَا وَرَايْتِ كَرْدَه اسْتِ عَلِيَّ بِنِ حَدِيدِ كِه حَضْرَتِ مَوْسَى بِنِ جَعْفَرِ عَلَيْهِ السَّلَامِ بَعْدِ از فِرَاغِ از نَمَازِ شَبِ در حَالِ سَجْدَه مِي كَفْتِ لَكَ الْمَحْمَدَةُ إِنْ أَطَعْتُكَ وَلكَ الْحَجَّةُ إِنْ عَصَيْتُكَ، لَا صُنْعَ لِي وَلَا لِعَيْرِي فِي إِحْسَانِ إِلَّا بِكَ، يَا كَائِنُ قَبْلَ كَلْبِي ۖ، وَيَا مُكُونُ كَلْبِي ۖ، إِنَّكَ عَلَى كَلْبِي ۖ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَمِنْ سَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ، وَمِنْ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَرْفَةِ، فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ عَيْشِي عَيْشَةَ نَفِيَّةٍ، وَمَيِّتِي مَيِّتَةَ سَوِيَّةٍ، وَمُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا كَرِيمًا، غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَيْمَةِ بِنَابِيعِ الْحِكْمَةِ، وَأُولَى الْيَعْمَةِ، وَمَعَايِدِ الْعِصْمَةِ وَأَعْصَمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ، وَلَا تَأْخُذْنِي عَلَيَّ غِرَّةٍ وَلَا عَلَيَّ غَفْلَةٍ، وَلَا تَجْعَلَ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسْرَةً، وَارْضَ عَنِّي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ، وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ، فَإِنَّكَ الْوَسِيْعُ رَحْمَتُهُ، الْبَدِيْعُ حِكْمَتُهُ وَأَعْطِنِي السَّعَةَ وَالِدَاعَةَ، وَالْأَمْنَ وَالصَّحَّةَ، وَالْبُخُوعَ وَالْقُنُوعَ، وَالشُّكْرَ وَالْمُعَافَاةَ، وَالنَّقْوَى وَالصَّبْرَ، وَالصَّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَائِكَ، وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ، وَاعْمُرْ بِذَلِكَ يَا رَبِّ أَهْلِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي فِيكَ، وَمَنْ أَحْبَبْتُ وَأَحْبَبْتِي، وَوَلَدْتُ وَوَلَدْتِي، مِنْ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ ابْنِ أَشْتَمِ كَفْتِه اَيْنِ دَعَا بَعْدِ از هَشْتِ رَكَعْتِ نَمَازِ شَبِ وِ بِبِشِ از نَمَازِ وُثْرِ اسْتِ اَنگَاهِ سَهِ رَكَعْتِ وُثْرِ رَا بَجَا مِي أَوْرِي بِسْ چُونِ سَلَامِ دَادِي بَگُو در حَالْتِي كِه نَشِسْتِه باشِي: اللَّهُمَّ اللَّهُ الَّذِي لَا تَنْفَعُ خَزَائِنُهُ، وَلَا يَخَافُ أَمْنُهُ، رَبِّ إِنْ ارْتَكَبْتُ الْمَعَاصِيَ فَذَلِكَ تَقَةٌ مِنِّي بِكَرَمِكَ، إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ، وَتَغْفِرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَتَغْفِرُ الزَّلَّلَ، وَإِنَّكَ مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ وَمِنْهُ قَرِيبٌ، وَأَنَا تَائِبٌ إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا، وَرَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا، يَا خَالِقَ الْبُرَايَا، يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ، يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَخْذُورٍ، وَفِرْ عَلَيَّ السُّرُورَ، وَاكْفِنِي سَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ فَأَنْتَ اللَّهُ عَلَيَّ نِعْمَانِكَ وَجَزِيلِ عَطَاكَ مَشْكُورٌ وَلِكَلِّ خَيْرٍ مَخْجُورٌ وَبَدَانِ كِه عِلْمَاءِ از بَرَايِ هَرِ شَبِ اَيْنِ مَاهِ نَمَازِ مَخْصُوصِي ذَكَرِ فَرْمُودِه اَنْدِ كِه مَقَامِ رَا كَنْجَايشِ نَقْلِ اَنْ نِيَسْتِ.

روز اول

روز شریفی است و در آن چند عمل است اول روزه گرفتن روایت شده که حضرت نوح علیه السلام در این روز بکشتی سوار شد و امر فرمود کسانی را که با او بودند روزه بدارند و هر که این روزه را بدارد آتش جهنم یکسال راه از او دور شود دوم غسل کند زیارت امام حسین علیه السلام کند شیخ روایت کرده از بشیر دَهَّان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز اول رجب بیامرزد خداوند عالم او را البته چهارم بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده پنجم شروع کند به نماز سلمان(رض) بدین طریق که ده رکعت نماز گذارد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت يك مرتبه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه قل یا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، بِسْ بَگُوِيْدِ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِي مَا عَطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِي مَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، بِسْ دَسْتَهَا رَا بِرِ رُويِ خُودِ كَشْدِ و در روز نیمه ماه نیز این نماز را بهمین کیفیت بخواند لکن عوض این دعا بعد از علی کَلْبِي ۖ قَدِيرٌ بَگُوِيْدِ: اللَّهُمَّ إِحْدَا فَرْدًا صَمَدًا، لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلَدًا، وَ فِي رُوزِ اَخْرِ مَاهِ نِيْزِ چِنِيْنِ كَنْدِ لَكِنْ بَعْدِ از عَلِي كَلْبِي ۖ قَدِيرٌ بَگُوِيْدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. بِسْ دَسْتَهَا رَا بِرِ رُويِ خُودِ بَکَشْدِ وَ حَاجَتِ خُودِ رَا بِطَلْبِ و از فَوَائِدِ اَيْنِ نَمَازِ نَبَايِدِ غَفْلَتِ نَمُودِ كِه اَنْ بَسِيَارِ اسْتِ وَبِدَانِكِه از بَرَايِ حَضْرَتِ سَلْمَانَ نِيْزِ نَمَازِ دِيْگَرِي اسْتِ در رُوزِ اَوَّلِ

این ماه ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجملش آمرزش گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و رفتن جُذام و بَرَص و ذات الجنب از خواننده آن است و سید نیز برای این روز چهار رکعت نماز نقل کرده هر که خواهد به اقبال مراجعه کند و در این روز سنه (57) پنجاه و هفت بقولی ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده و لکن مختار داعی در سیم صفر است.

روز دوم این ماه بقولی ولادت با سعادت حضرت امام علی نقی علیه السلام است سنه 212 و شهادت آن حضرت در سیم سنه (254) دویست و پنجاه و چهار در سُرَّ مَنْ رَأَى واقع شده.

روز دهم بقول ابن عیاش ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام واقع شده.

شب سیزدهم

بدانکه مستحب است در هر يك از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند در هر رکعت حمد يك مرتبه و یس و تَبَارَكَ الْمَلِكُ و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام بهمین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت به سه سلام بهمین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده شود.

روز سیزدهم اول ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزه این روز و دو روز بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل اُم داؤد بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنا بر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان کعبه مُعَظَّمَه واقع شده است.

شب نیمه ماه رجب شب شریفی است و در آن چند عملست اول غسل دوام احیاء آن به عبادت چنانکه علامه مجلسی فرموده سیم زیارت امام حسین علیه السلام چهارم شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد پنجم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه وآله نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دوازده رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت هر يك از سوره حمد و توحید و فلق و ناس و آیه الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلَا أَخْذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيّاً وَ هِرْجَه می خواهد بخواند و این نماز را بدین طریق سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و لکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داود بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام که فرمود بجا می آوری در شب نیمه رجب دوازده رکعت نماز می خوانی در هر رکعت حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز می خوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سوره اخلاص و آیه الکرسی را چهار مرتبه و می گویی بعد از آن سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ چهار مرتبه پس می گویی اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و بجا می آوری در شب بیست و هفتم نیز مثل این را.

روز نیمه رجب روز مبارکیست و در آن چند عمل است اول غسل دوام زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی بصیر منقول است که گفت سؤال کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمه رجب و نیمه شعبان سیم نماز سلمان به نحویکه در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید:

اللَّهُمَّ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ، وَيَا مُعَزِّزَ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعَيِّنِي الْمَذَاهِبُ، وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً بِي، وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيّاً، وَلَوْ لَا رَحْمَتَكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ، وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي، وَلَوْ لَا نَصْرَكَ يَا أَيُّ لَكُنْتُ مِنَ الْمُفْضُوحِينَ، يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا، وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا، يَا مَنْ حَصَّنَ نَفْسَهُ بِالشُّمُوحِ وَالرِّفْعَةِ، فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ

يَبْعَثُ رُونَ، وَيَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نِيرَ الْمَدَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ، فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ، أَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَاكَ الَّتِي اسْتَفَقَّتْهَا مِنْ كِبْرِيَاكَ وَأَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَاكَ الَّتِي اسْتَفَقَّتْهَا مِنْ عِزَّتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ، فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ، فَهُمْ لَكَ مُدْعُونَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ.

روایت است که هر صاحب غمی این دعا را بخواند حق تعالی او را از اندوه و غم آسایش بخشد پنجم عمل ام داود که عمده اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کُرَبات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنا بر آنچه در مصباح شیخ است آنست که چون خواهد این عمل را بجا آورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالتیکه رکوع و سجودشان را نیکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود رو به قبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص را صد مرتبه و آیه الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و صافات و حم سجده و حمعسق و حم دخان و فتح و واقعه و مَلِك و ن و إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ و ما بعدش را تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالتی که رو به قبله باشد

صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، الْبَصِيرُ الْخَبِيرُ، شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ، قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَبَلَّغْتَ رُسُلَهُ الْكِرَامِ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ، اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ، وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النُّعْمَةُ، وَلَكَ الْعِظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ، وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ، وَلَكَ الْبِهَاءُ وَلَكَ الْإِمْتِنَانُ، وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ التَّقْدِيسُ، وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ، وَلَكَ مَا يُرَى وَلَكَ مَا لَا يُرَى، وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمَوَاتِ الْعُلَى، وَ لَكَ مَا تَحْتَ التَّرَى، وَلَكَ الْأَرْضُونَ السُّفْلَى، وَلَكَ الْأَجْرَةُ وَالْأُولَى، وَلَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ التَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَ التَّعْمَاءِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَبْرَائِيلَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ، وَالْقَوَى عَلَى أَمْرِكَ، وَالْمَطَاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَمَحَالِّ كِرَامَاتِكَ، الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ، النَّاصِرِ لِأَنْبِيَائِكَ، الْمُدْمِرِ لِأَعْدَائِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ، وَالْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَعْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِسْرَائِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ، وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُتَنْظِرِ لِأَمْرِكَ الْوَجَلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيْفَتِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةَ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى السَّقَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ، وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ، وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ، وَخَزَنَةِ النَّيْرَانِ، مَلِكِ

الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آبِنَا آدَمَ بَدِيعِ فَطْرَتِكَ، الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ، وَابْتَحَثَهُ جَنَّتِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِنَّا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرَّجْسِ الْمُصَفَّاتِ مِنَ الدَّنَسِ، الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْأُنْسِ، الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشِيثَ، وَإدْرِيسَ وَنُوحَ، وَهُودَ وَصَالِحَ، وَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ، وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطَ، وَأُلُوطَ وَشُعَيْبَ، وَأَيُّوبَ وَمُوسَى، وَهَارُونَ وَيُوشَعَ، وَمِيشَا وَالْخَضِرَ، وَذِي الْقُرْنَيْنِ وَيُونُسَ، وَالْيَاسَ وَالْبَسْعَ، وَذِي الْكُفْلِ وَطَالُوتَ، وَدَاوُدَ وَسَلِيمَانَ، وَزَكَرِيَّا وَشُعَيْبًا، وَيَحْيَى وَنُورَخَ، وَهَمَّتَى وَإِزْمِيَا، وَحَيْفُوقَ وَدَانِيَالَ، وَعَزْرِيْرَ وَعِيسَى، وَشَمْعُونَ وَجَرَجِيْسَ، وَالْحَوَارِيْنَ وَالْأَنْبِيَاءَ، وَخَالِدَ وَحَنْظَلَةَ وَلُقْمَانَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعْدَاءِ وَالشَّهَدَاءِ وَأَيِّمَةِ الْهُدَى، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْتَادِ، وَالسِّيَاحِ وَالْعُبَادِ، وَالْمُخْلِصِينَ وَالرُّهَادِ، وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْإِحْتِيَادِ، وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَأَجْزَلِ كِرَامَاتِكَ، وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنِّي تَجِيَّةً وَسَلَامًا، وَرِزْقَهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا، حَتَّى تَبْلُغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، وَالْأَفْاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ سَمِيَتْ وَمَنْ لَمْ أَسْمِ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ، وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ، وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَإِلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعْوَانِي عَلَى دُعَايِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَيْكَ، وَبِكِرْمِكَ إِلَى كَرَمِكَ، وَبِجُودِكَ إِلَى جُودِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ، وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ، مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ، وَبِمَا دَعَوْتُكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ، يَا رَحِيمُ يَا خَلِيمُ، يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ، يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ، يَا وَكِيلُ يَا مُقْبِلُ، يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ، يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ، يَا مُنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ، يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ، يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ، يَا بَرُّهُ يَا طَهْرُ، يَا طَاهِرُ يَا

قاهر، یا ظاهر یا باطن، یا ساتر یا محیط، یا مقتدر یا حفیظ، یا متجبر یا قریب، یا دود یا حمید یا مجید، یا مبدی یا معید یا شهید، یا محسن یا مجمل، یا مُعِمُّ یا مُفِضِلُّ، یا قابض یا باسط، یا هادی یا مُرْسِلُّ یا مُرْشِدُّ، یا مُسَدِّدٌ یا مُعْطَى، یا مانع یا دافع، یا رافع، یا باقی یا وافی، یا خلاق یا وهاب یا تواب، یا فتاح یا نفاخ یا مرتاح، یا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ، یا نفاخ یا رؤف یا عطوف، یا کافی یا شافی، یا مُعافَى یا مُكافَى، یا وَفَى یا مُهَيِّمٌ، یا عَزِيزٌ یا جَبَّارٌ یا مُتَكَبِّرٌ، یا سلام یا مؤمن، یا اَحَدٌ یا صَمَدٌ، یا نُورٌ یا مُدَبِّرٌ، یا فَرْدٌ یا وَتَرٌ، یا فُؤوسٌ یا ناصِرٌ، یا مُونِسٌ یا باعِثٌ یا وارِثٌ، یا عالِمٌ یا حاکمٌ، یا بادی یا مُتعالی، یا مُصَوِّرٌ یا مُسَلِّمٌ یا مُنْحَبِبٌ، یا قَائِمٌ یا دَائِمٌ، یا عَلِيمٌ یا حَكِيمٌ، یا جوادٌ یا باری ء، یا بَارٌ یا سَارٌ، یا عَدَلٌ یا فاضِلٌ، یا دَيَّانٌ یا حَتَّانٌ یا مَنَّانٌ، یا سَمِيعٌ یا بَدِيعٌ یا خَفِيزٌ، یا مُعِينٌ [مُعْزِرٌ] یا ناسِرٌ، یا عافِرٌ یا قَدِيمٌ، یا مُسَهِّلٌ یا مُبَسِّرٌ، یا مُمِيتٌ یا مُحْيِی، یا نافع یا رازق، یا مُقْتَدِرٌ یا مُسَبِّبٌ، یا مُغِيثٌ یا مُعْنَى، یا مُقْنَى یا خالِقٌ یا راصِدٌ، یا واجِدٌ یا حاضِرٌ، یا جابِرٌ یا حافِظٌ، یا شَدِيدٌ یا غِياثٌ، یا عابِدٌ یا قابِضٌ، یا مَنْ عَلا فاستَعلى، فَكانَ بِالْمُنْظَرِ الأَعلى، یا مَنْ قَرَبَ قَدنا، وَبَعَدَ قَناى، وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخفى، یا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ المَقادِرُ، وَيا مَنْ العَسيرُ عَلَيهِ [سَهْلٌ] يَسيرٌ، یا مَنْ هُوَ عَلى ما يَشاءُ قَدِيرٌ، یا مُرْسِلَ الرِّياحِ، یا فالِقَ الأَصباحِ، یا باعِثَ الأرواحِ، یا ذا الجودِ وَالسَّماحِ یا رادٌ ما قَد فات، یا ناسِرَ الأُمواتِ، یا جامعَ السَّئاتِ یا رازقَ مَنْ يَشاءُ [بِغَيرِ حِسابٍ]، وَيا فاعِلٌ ما يَشاءُ كَيفَ يَشاءُ، وَيا ذا الجلالِ وَالإِكْرامِ، یا حَى يا قَيُّومُ، یا حَيًّا حَينَ لا حَى، یا حَى يا مُحْيِى المَوْتى، یا حَى لا إلهَ الا أَنْتَ، بِدِيعِ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، یا الهى وَسَيِّدى، صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَبارِكْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَرَجِمْتَ عَلى إِبْراهيمَ وَآلِ إِبْراهيمَ، إِنَّكَ حَميدٌ مُجيدٌ، وَارْحَمْ ذُلِّى وَفاقتى وَفقرى، وَانفرادى وَوَحْدَتى، وَخُضوعى بَيْنَ يَدَيْكَ، وَاعتمادى عَلَيْكَ، وَتَضَرُّعى إِلَيْكَ، اذْغوكَ دُعاءَ الخاضِعِ الذَّليلِ، الخاشِعِ الخائِفِ، المُشْفوقِ البائِسِ، المُهينِ الحَقيرِ، الجائعِ الفَقيرِ، العائِذِ المُسْتَجيرِ، المُقَرَّبِ بِذَنبِهِ، المُسْتَعْفِرِ مِنْهُ، المُسْتَكِينِ لِربِّهِ، دُعاءً مَنْ أَسْلَمْتُهُ تَفْتَهُ، وَرَفَضْتُهُ أَجِبْتُهُ، وَعَظَمْتَ فَجِيعَتُهُ دُعاءً حَرَقَ حَزينِ، ضَعيفِ مَهينِ، بِأيسِ مُسْتَكِينِ بِكَ مُسْتَجيرِ، اللَّهُمَّ وَاسْأَلْكَ بِأَنَّكَ مَلِيقٌ، وَأَنَّكَ ما تَشاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ، وَأَنَّكَ عَلى ما تَشاءُ قَدِيرٌ، وَاسْأَلْكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ الحَرَامِ، وَالْبَيْتِ الحَرَامِ، وَالْبَلَدِ الحَرَامِ، وَالرُّكْنِ وَالْمَقامِ وَالْمَشاعِرِ العُظامِ، وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيهِ وَإِلِهِ السَّلَامِ، يا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ سَنيئاً، وَ لِإِبْراهيمَ إِسماعيلَ وَ إسحاقَ، وَ يا مَنْ رَدَّ يوسُفَ عَلى يَعاقوبَ، وَ يا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الأَبلاءِ ضُرَّ أَيُّوبَ، يا راداً مُوسىَ عَلى أُمِّهِ، وَ زائِداً الحَضْرَ فى عِلْمِهِ، وَ يا مَنْ وَهَبَ لِداوُدَ سُلَيْمانَ، وَ لِزَكَرِيَّا يَحْيى، وَ لِمرْيمَ عيسى، يا حافِظَ بَنْتِ شَعيبَ وَ يا كافِلَ وَ لَدِ اُمِّ مُوسى، اسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْفِرَ لى ذُنوبى كُلِّها، وَ تُجِيرَنى مِنَ عَذابِكَ، وَ تُوجِبَ لى رِضوانَكَ، وَ امانَكَ وَ إِحسانَكَ، وَ عَفْوانَكَ وَ جِناثَكَ، وَ اسْأَلْكَ أَنْ تُفَكَّ عَنى كُلَّ حَلْقَةٍ بَيْنى وَ بَيْنَ مَنْ يُؤذِنى، وَ تُفَتِّحَ لى كُلَّ بابٍ، وَ تُلِّينَ لى كُلَّ صَعْبٍ، وَ تُسَهِّلَ لى كُلَّ عَسيرٍ، وَ تُخَرِّسَ عَنى كُلَّ ناطِقٍ بِشَرٍّ، وَ تُكفِّ عَنى كُلَّ باغٍ، وَ تُكفِّبَ عَنى كُلَّ عَدُوِّ لى وَ حاسِدٍ، وَ تُنمِّعَ مِنى كُلَّ ظالمٍ وَ تُكفِّبِنى كُلَّ عاتِقٍ يَحُولُ بَيْنى وَ بَيْنَ حاجتى، وَ يُحاولُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنى وَ بَيْنَ طاعتِكَ، وَ يُنَبِّطِنى عَنَ عبادَتِكَ، يا مَنْ أَلْجَمَ الجِنَّ المُتَمَرِّدينَ، وَ قَهَرَ عِناةَ الشَّياطِينِ، وَ أَدَلَّ رِقابَ المُتَجَبِّرينَ، وَ رَدَّ كَيْدَ المُتَسَلِّطينَ عَنِ المُسْتَضْعَفينَ، اسْأَلْكَ بِقُدْرَتِكَ عَلى ما تَشاءُ، وَ تُسَهِّلِكَ لِما تَشاءُ كَيفَ تَشاءُ، أَنْ تُجْعَلَ قِضاءَ حاجتى فيما تَشاءُ. پس سجده كن بر زمين و بر خاك بگذار دو طرف روى خود را و بگو: اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَ لِكَ امانْتُ، فَارْحَمْ ذُلِّى وَفاقتى، وَ اجْتِهادى وَ تَضَرُّعى، وَ مَسْكَنتى وَ فَقْرى إِلَيْكَ يا رَبِّ. و كوشش كن كه اشك بریزد چشمهاى تو اگر چه بقدر سرمگسى (سوزنى) باشد بدرستى كه اين علامت استجاب است.

روز بیست و پنجم سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسى بن جعفر عليه السلام بسن پنجاه و پنج سالگی در بغداد واقع شده و آن روزی است که آخزان آل محمد عليهم السلام و شیعیان ایشان تازه می شود.

منابع: کتاب مفاتیح الجنان؛ پایگاه اطلاع رسانی استاد حسین انصاریان

به همت معاونت سایبری و فضای مجازی